

Diumenge de Pentecosta

Preludi musical

Benvinguda

Invocació

Himne: *Cants de lloança*. Música: J Neander, arr. T. Wilhellni; Lletra: J. Pallàs

Crida a la lloança: Salm 104, 24-34.35b

Acció de gràcies

Himne: *Ets la vida*. Música: Peter James; Lletra: Elies Cortès

Lectures bíbliques:

Himne: *Anyell de Déu*. Música: N. Decius (1523); Lletra: J. Espangenberg (1545), tr. J. Pallàs
Fets 2, 1-21

Himne: *Anyell de Déu*. Música: ídem
1 Corintis 12, 3b-13

Himne: *Anyell de Déu*. Música: ídem

Himne: *Desciende Espíritu de amor* (116 HC). Música: John Bacchus Dykes; Lletra: Joseph Hart, tr. J. B. Cabrera

Proclamació de la Paraula: Joan 20, 19-23

Pregària per la il·luminació

Interludi musical

Confessió de pecats

Himne: *Ningú com tu*. Música: L. Leblanc; Lletra: Elies Cortès

Sant Sopar

Resposta a la Paraula

Vida comunitària: Ofrenes (Interludi musical) Anuncis

Credo

Himne: *Coral de Pentecosta, BWV 172*. Música: Bach; Trad. J. Pallàs

Benedicció

Postludi

Litúrgia i Proclamació de la Paraula: Marta López Ballalta

Música: Grup Pizzicato

Lectures bíbliques: Anna Guinot

Diaques: Anna Plantada i Cristina Dalmau

Sant Sopar: Lluïsa Braña

Retransmissió: Enoc Navarro i Anna Guinot

Butlletí: Daniel Paül

Església Protestant de Barcelona – Centre

Carrer dels Tallers, 26 – 08001 Barcelona

Correu electrònic: info@esglesiatallers.org – **web:** www.esglesiatallers.org

Compte bancari: Santander: ES10 0049 4700 3523 1697 4367 - Bizum: 11963

EL BUTLLETÍ

Església Protestant de Barcelona - Centre

Nº 2033 del 24 de maig de 2026

Que la vostra vida sigui com un jardí!

El Paradís, el «jardí de l'Edèn» (és a dir, el «jardí de les delícies»), no és una mena de recompensa post mortem per a aquells que s'han portat bé, sinó, ja des d'ara, la felicitat, la pau i la plenitud en la presència de Déu.

Que l'ideal de vida que presenta la Bíblia sigui com un jardí és significatiu. Un jardí és un lloc on l'acció de Déu i de l'home es conjuguen. I és cert que la nostra vida pot ser com un camp abandonat, un camp de batalla, un monòton camp de monocultiu, una jungla implacable on lluiten forces cruels i contradictòries... o bé un jardí de delícies.

Amb la imatge del jardí, el llibre del Gènesi ens mostra algunes característiques d'aquest ideal de vida, trets propis d'un jardí en relació amb el món purament material. En primer lloc, té un centre, on hi ha plantat un arbre: l'arbre de la Vida. Això és remarcable, perquè el món material, de manera natural, no té centre. En canvi, és essencial que la nostra vida, a imatge del Paradís, tingui un centre. Així es pot escapar d'un cert relativisme que afirma que tot val igual o que ho posa tot al mateix nivell. Cal plantejar-se la pregunta fonamental: «què hi ha en la meua vida que és diferent de la resta, que la defineix i l'orienta?» O, dit d'una altra manera: «quina és la meua fe, el nucli de la meua convicció, el centre vital i director de la meua existència?». Sí, l'essencial és que hi hagi una fe, un centre que doni forma, una convicció. El pitjor seria no tenir res: ni centre ni organització.

Ara bé, això no vol dir que es pugui posar qualsevol cosa al centre de la vida. Equivocar-se de centre és un perill: és el risc de pervertir la fe, perquè hi ha creences que poden enverinar la vida i conduir al desencís, a l'escepticisme o a la desesperació. Per això és perillós dir que l'únic que importa és tenir fe,

sense esforçar-se a comprendre-la de manera intel·ligent. Una fe acrítica pot ser desastrosa, per molt intensa que sigui. Això és el que es veu en el diàleg entre Eva i la serp, imatge de la perversió.

En el text del Gènesi, només hi ha un arbre al centre: l'arbre de la Vida. Però Eva, en parlar de la prohibició de menjar de l'arbre del coneixement del bé i del mal, afirma que també és al centre, i aquí és on s'equivoca. L'arbre del coneixement no és l'arbre de la Vida, i no és al centre: és ella qui el col·loca al centre. Aquest arbre representa la pretensió humana de determinar per si mateix —segons els propis criteris— què és bé i què és mal, en lloc de fer-ho en relació amb Déu, amb allò universal o amb els altres.

Aquí rau el pecat original: posar al centre de la vida el propi desig, el propi plaer, la pròpia pretensió d'autonomia. Dir: «el centre de la meua vida és fer el que em ve de gust» és, evidentment, un gran perill. Ja sabem què en resulta per a Adam i Eva: no tant càstigs com conseqüències negatives —sofriment, obsessió per la mort, esforç— i, sobretot, la pèrdua de la felicitat, de la pau i de la vida plena.

L'Evangelí fa una proposta: l'arbre de la Vida que cal posar al centre és Crist, camí, veritat i vida. Podem trobar una il·lustració d'això en l'Evangelí, quan Jesús és present a les noces de Canà (Joan 2). Per a tots els qui hi són, esdevé una font renovada de vida i d'alegria. Però calen dues condicions: primer, que hi sigui present, convidat i acollit; i segon, que sigui al centre. Per això cal adreçar-se a ell, demanar-li que actuï, per poder collir els seus fruits. Aleshores Crist esdevé font de vida. Una font que, en realitat, no aporta res de fora, sinó que transforma la realitat existent. La força de Déu com a centre vital consisteix a transformar la simple supervivència (l'aigua) en alegria de viure (el bon vi). En tots dos casos, es tracta del mateix acte —beure un got d'aigua insípida o una copa de cava és, al capdavant, el mateix—, però hi ha una diferència radical en la manera de viure aquest acte: una qüestió de qualitat que ho canvia tot.

Perquè això sigui possible, cal que Crist hi sigui... i que no sigui només un convidat més en la nostra vida, un arbre entre molts altres enmig de les nostres preocupacions, sinó que ocupi el centre: que sigui ell qui orienti, qui doni sentit a tota la resta, que sigui un arbre diferent. Aquí es troba la font de la felicitat duradora.

Louis Perrot. Bulletin de l'Église protestante unie de l'Étoile. 274

ANUNCIS I COMUNICACIONS

FAMÍLIA CRISTIANA

Tinguem present, d'una manera especial, tots aquells germans i germanes de la comunitat que, per motius de salut o per altres circumstàncies, avui no han pogut ser amb nosaltres. Els sentim ben a prop i els fem arribar, amb tot el cor, una abraçada sincera, plena d'afecte i fraternitat.

CISTELLA SOLIDÀRIA

La setmana passada vam portar al "Chiringuito" un munt de roba: sabates, mocadors, sabó per les dutxes... I també ajuda econòmica, perquè comprin urgències, que sempre en tenen. També crec que han vingut a buscar el que molts porteu cap aquí. Ells estan contents i agraïts per tot el que reben i sempre envien salutacions per tots/es. Avui us vull demanar que recordeu pregar per les famílies que s'acosten allà perquè no tenen res; hi ha homes, dones que viuen sols al carrer, i ha de ser molt dur, però quan penso en famílies, amb nens, potser amb una mare embarassada... uffff... i que de vegades han marxat del seu país fugint, se'm trenca el cor. No els oblidem!!!! Gràcies a tots/es

AGENDA

- El 30 i 31 de maig tindrà farem la convivència 2026. **RECORDEU que per aquest motiu el proper diumenge 31 de maig, el culte el celebrarem a Mas Dausà i no hi haurà culte presencial a Tallers.**

CANAL DE YOUTUBE

Podreu seguir el culte a la tarda a l'adreça web

<https://www.youtube.com/@esglesiaprotestantdebarcel3038>